

Орел і Гусак

Владислав Бойко

Гусак вгодований, заглядивши Орла,
що всівся ген аж на гірській вершині,
сичав здратовано:

— Овва!

Що за часи настали нині?

Вже ж я немолодий, а й до цього часу
гусей пасу,
а цей ледь-ледь як вбивсь в колодочки —
і вже під хмарами гніздо собі звиває!
Отож недарма ходять балачки,
що він десь дужу
руку має!

* * *

А теє бідоласі й невтямки,
що не в руці чийсь Орлова сила,
а в тім, що — дужі крила.